

РЕШЕНИЕ

№ 3627

гр. София, 04.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3772** по описа за **2021** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН.

С Решение № 20059926 от 08. 03. 2021 г. по НАХД № 1356/2019 г., Софийският районен съд, Наказателно отделение, 97 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 18-4332-021974/20. 11. 2018г., издадено от началник отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на С. В. Н. са наложени административни наказания: глоба в размер на 700 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от три месеца, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Недоволен от решението на СРС, С. В. Н. го обжалва чрез адв. В. Т.. Като касационни основания се сочат чл.348, ал.1,т.1 и т.2 от НПК. Според изложеното в касационната жалба, неправилно районният съд е приел, че в хода не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на жалбоподателя. Според касационния жалбоподател АУАН е съставен в нарушение на чл.40 и чл.42 от ЗАНН. Отделно се поддържа, че съдът неправилно е приел, че техническото средство е одобрено съгласно нормативните изисквания, тъй като не било преминало последваща проверка. Твърди, че актът е съставен извън тримесечния срок по чл.34 от ЗАНН. Иска се отмяна на решението на районния съд и на наказателното постановление. Претендират се разноси. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не се представлява.

Ответникът не изразява становище по жалбата, не се явява и не се представлява по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

От фактическа страна районният съд е установил, че на 30. 03. 2018 г., в 13.20 часа, касаторът С. В. Н. управлявал в [населено място] по [улица] с посока на движение център, срещу Академия на МВР собствения си лек автомобил „М. ЦЛС 500” с ДК [рег.номер на МПС] , като се движел със скорост 106 км/ч., при ограничение за населено място от 50 км/ч. Скоростта на движение на управляваното от К. МПС била установена с техническо средство система за видеоконтрол TFR-M с радар TR4D 505. За извършеното нарушение на С. В. Н. бил съставен на 09.10.2018г. акт за установяване на административно нарушение (АУАН), връчен срещу подпис на същата дата, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП във връзка с чл.182,ал.1, т.6 от ЗДвП.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено процесното НП № 18-4332-021974/20.11.2018г., с което на касатора на основание чл. 182, ал. 1, т.6 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 700 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца.

За да потвърди наказателното постановление, СРС е приел, че законосъобразно е била ангажирана административнонаказателна отговорност на лицето, тъй като С. В. Н. е извършил от обективна и субективна страна вмененото му нарушение, в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а административните наказания са правилно определени по начина, предвиден в санкционната норма.

Неоснователни са твърденията на касатора за допуснати съществени процесуални нарушения при образуването на административнонаказателното производство. Съгласно разпоредбата на чл.40, ал.1 от ЗАНН АУАН се съставя в присъствие на нарушителя и на свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението, а съгласно ал.3, при липса на такива свидетели или при невъзможност актът да се състави в тяхно присъствие – той се съставя в присъствието на двама други свидетели. Видно е, че разпоредбата изисква съставяне на акт в присъствието или на свидетелите на извършването на нарушението, или на свидетелите, присъствали при установяването му. В случая като свидетел в АУАН е посочено длъжностно лице, което е присъствало на установяването на нарушението и това е изрично отбелязано в акта. С оглед на това чл.40, ал.3 от ЗАНН е неприложим и съставянето на АУАН в присъствието само на един свидетел не съставлява съществено процесуално нарушение.

На следващо място, неоснователно е и твърдението, че не е спазен тримесечният срок по чл.34 от ЗАНН за съставяне на АУАН. Действително, извършването на нарушението е заснето с техническо средство на 30.03.2018г., но срокът, визиран в чл.34, ал.1, изр. второ от ЗАНН, е обвързан с откриването на нарушителя. В случая нарушителят – водачът на превозното средство е установен на датата на съставяне на акта - 09.10.2018г., когато касаторът е подал декларация, в която е посочил, че на посочената дата и час именно той е управлявал автомобила. С оглед на това срокът по чл.34, ал.1 ЗАНН е спазен.

Касационната инстанция намира за неоснователни и възраженията за неопределеност и неяснота относно мястото на извършване на нарушението. Мястото на извършване на нарушението е индивидуализирано чрез отбелязване на населеното място, булеварда и съответния участък от него, определен като срещуположно на дадена обществена сграда (А. на МВР). Описано по този начин, мястото на нарушението е достатъчно конкретно и точно посочено и напълно удовлетворява изискванията на закона относно индивидуализирането на мястото.

Основателни са обаче наведените в касационната жалба доводи, свързани с липсата на доказателства относно техническата годност и изправност на средството за видеоконтрол, с което е заснето нарушението. В съответствие с дължимата от въззивната инстанция служебна проверка за законосъобразност на наказателното постановление, районният съд е изискал от Българската агенция по метрология информация дали техническото средство е преминало първоначална и периодична проверка и дали е одобрен тип, вписан в регистрите на института. В отговора от Агенцията по метрология е посочено, че в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 4835 е вписана мобилна система за видеоконтрол тип TFR-M, като срокът на валидност на одобряване на типа е до 24.02.2020г. Посочено е също, че на конкретната мобилна система с № 505/07 е извършена първоначална проверка през месец април 2010г., а периодичността на проверката е видео-радарните системи е една година. Съгласно писмото обаче последващата проверка на мобилните системи за видеоконтрол се извършва от лаборатория „Полицейска техника“ в ГДНП, поради което информацията за осъществена последваща проверка на техническото средство следва да бъде изискана от тази лаборатория. Районният съд обаче е пропуснал да изиска информация в тази насока. В същото време, в протокола за използване на автоматизирано техническо средство или система се съдържат противоречиви данни – от една страна е посочено, че АТСС е преминало метрологична проверка съгласно протокол № 5-39-17 от дата 06.06.2017г., а от друга - че е годно за експлоатация до 06.06.2017г., т.е. очевидно е налице грешка в една от двете дати, но не може да се установи дали протоколът за периодична проверка е съставен на 06.06.2017г. или в него е удостоверена годността на техническото средство до тази дата. Пропускът на въззивната инстанция да събере доказателства относно извършването на периодична последваща проверка и изправността на техническото средство към датата на нарушението прави необоснован извода, че нарушението е установено с технически годно средство. Според настоящата инстанция въпросът относно годността на техническото средство, с което е заснето нарушението, е релевантен за преценката дали нарушението е установено и доказано по несъмнен начин.

С оглед на това, решението на районния съд следва да бъде отменено и делото да се върне за ново разглеждане от нов състав на СРС. При новото разглеждане районният съд следва да събере доказателства относно това дали използваната в процесния случай система за видеоконтрол TFR-M с радар TR4D 505 е преминала към 30.03.2018г. периодична проверка за техническа годност съгласно изискванията на Наредба № 81213-532 от 12.05.2015г. и в зависимост от това да формира изводи по съществуващото на правния спор.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК вр. чл.222, ал. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, I-ви касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20059926 от 08. 03. 2021 г. по НАХД № 1356/2019 г.,
Софийският районен съд, Наказателно отделение, 97 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.